

Endringsforslag, jeg har nævnt, idet jeg meget maa ønske, at den ærede Minister vil tage det under alvorlig Overveelse, og forsaavidt noget Forslag skulde komme frem, knyttet til denne Lov og gaaende ud paa Examenbegrændsninger, skal jeg gjøre mig den hyderiske Plig for at modsætte mig det. En frivillig Examen, som de Paagjælbende kunne underkaste sig for lettere at bevise, at de have denne Duellighed, er en ganske anden Sag, som ligger udenfor denne Lov. Søvrigt er jeg den ærede Minister meget taknemlig, fordi han har taget Hensyn til de mange Klager, der ere indkomne og som i højeste Grad ere begrundede. Da Loven om Søneringen var til Behandling her, havde jeg den Ære at gjøre opmærksom paa, at den ikke vilde kunne bestaae i mange Aar, uden at Endringer af denne Art maatte komme frem.

A. Sage: Jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand, der nu talte, i at denne Lov ikke var velkommen, da den her var for for to Aar siden, og jeg iflemmer Tilfredsheden over, at den ærede Minister nu er gaaet ind paa en noget ubdvidet Tillæbelse til at føre Skib. Jeg havde ikke ventet, at Sagen nu skulde give Anledning til videre Forhandling, da de Forandringer, der ere foregaaede ved Loven, unægtelig ere Forbedringer. Der er mange ærede Medlemmer, der, idet de tale om Derettiggelsen til at fare med Fartøier som Styrmand, oversee et Punkt, som forekommer mig at være af en vis Vægt. Det er, at den, som eier et Skib, sørger for at faae saadanne Folk til at fare dermed, som han kan betro sit Gods. Dette troer jeg er en meget vigtigere og sikrere Regel, end nogenformhelst Lov kan give. Der har i min Erfaring været mangfoldige Tilfælde, som have godgjort, at der er Skippere, som, naar de skulde tage Examen om igjen, rimeligviis ikke vilde være istand dertil, men som man med største Tryghed — jeg hender de Folk endnu — kan sende til China, Japan eller hvorsomhelst man vil. Derimod hender jeg ikke Faa, som nylig have taget Examen og have Beviis for at have taget den godt, som jeg meget nødig vil betro at føre et Skib. Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) omtalte en Lov, der for nogle Aar siden ud-

kom i England for at ordne disse Forhold. Han sigtede formodentlig til commercial and shipping bill. Det vilde interessere det ærede Medlem at see de Forhandlinger, der fandt Sted, efterat Loven var udkommen, i en Komitee, der var nedsat af Parlamentet, og som forhørte de allerførste Skibsrederere i Storbritannien. De allerfleste af disse vare enige i, at det kunde være meget godt, at de Folk, som fare tilføes, lære Noget, og det mener jeg ogsaa, men at der skulde opstaae meget større Sikkerhed ved at paalægge Skibsførerne at tage en Examen, der ikke var saa streng som hos os, og skaffe sig et Certifikat, som berettigede dem til at føre Skib, benægtede de. De svarede alle som een Mand: Naar jeg har et Skib, saa lad mig sørge for at sætte Folk ombord, som jeg vil betro det, og bland Eder saa lidt som muligt i Skibsrederernes Affaire. De klagede endvidere over, at der fra Regjeringens Side fandt altfor stor Indblanding i deres Forretninger Sted derved, at Handelsministeriet undersøgte alle Havari-tilfælde, og naar der var Anledning dertil, berøvede vedkommende Skibsførere deres Beviser for 6 Maanedes eller 1 à 2 Aar. Dette Forhold bestaaer endnu, men det skader. Det hele Maskineri er aldeles unødvendigt; thi bærer en Mand sig ikke ordentlig ad, jage vi ham iland, og det er den største Straf, der kan handles ham. Jeg kan derfor ikke være enig med det ærede Medlem fra Helsingør (Thune) i, at en hyderligere Skjærpelse skulde indføres i Loven ved det Endringsforslag, han bebudede. Hvis han derimod vil give en hyderligere Lettelse, saa skal jeg være med at stemme derfor. Det er overordentlig godt, at der er Leilighed her i Landet til, at Folk ved at tage Styrmands-examen kunne godtgjøre, at de have lært Noget, og ere fra Theoriens Side skikkede til at bestaae den Post, som betroes dem, men videre end til at give dem al mulig Leilighed til at skaffe sig disse Rundstaber troer jeg ikke, at man skal gaae ved Lov. Formodentlig gaaer denne Lov igjennem uden videre Modstand, og da der er bebudet Endringsforslag til 2den Behandling, skal jeg ikke opholde Thinget ved at gjøre videre Bemærkninger, hvor interessant Gjensigten iøvrigt er.